

בעניין:

1. _____ מישי
2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.

ע"י ב"כ עוה"ד ידין עילם ואח'
מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים, 97200
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

העותרים

- נ ג ד -

1. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית
2. נציב שירות בתי הסוהר

המשיבים

בקשה לחידוש העתירה ולקביעת מועד דיון דחוף

בית-המשפט הנכבד מתבקש בזאת לחדש את הדיון בעתירה דנא וכן לקבוע מועד דיון דחוף בעתירה. זאת בהתאם לפסק הדין של בית המשפט הנכבד, מיום 29.1.2008, אשר קבע:

בעקבות דין ודברים בין בעלי הדין, בדיון המקדמי (לפני השופט ע' פוגלמן) והודעת המשיבים כי פקודת הנציבות המתוקנת תפורסם עד ליום 1.5.07, וכי יישקלו הערות כתובות של העותרים שתועברנה תוך 21 יום, הודיעו ב"כ העותרים על חזרתם מהעתירה; בכפוף לזכותם לחדשה, אם הפקודה לא תפורסם עד למועד האמור. (כל ההדגשות בבקשה שלי – י.ע.)

ואלה הם נימוקי הבקשה:

1. כפי שנאמר בפסק הדין שניתן בעתירה דנא, במהלך הדיון בעתירה, בפני כבוד השופט פוגלמן, ולאחר שנשאלו לכמה זמן הם נזקקים לצורך פרסום פקודת נציבות מתוקנת, הודיעו המשיבים כי פקודת הנציבות המתוקנת תפורסם עד ליום 1.5.2008 (בפסק הדין נכתב, בטעות, 1.5.07).
- העותרים ביקשו מבית המשפט הנכבד כי העתירה לא תימחק בטרם תפורסם פקודת הנציבות המתוקנת אולם בית המשפט הנכבד קבע כי העתירה תימחק תוך שמירת זכותם של העותרים לחדשה, "אם הפקודה לא תפורסם עד למועד האמור".
2. כמו כן נקבע בפסק הדין כי "יישקלו הערות כתובות של העותרים שתועברנה תוך 21 יום". ואכן, ביום 25.2.2008 העבירו העותרים את הצעותיהם לפקודת הנציבות לידי ב"כ המשיבים. העתק המכתב מיום 25.2.2008 ובו הצעות העותרים לפקודת הנציבות מצורף כנספח ע/4.
3. אתמול, יום ג' ה-29.4.2008, התקשרה ב"כ המשיבים לח"מ, הודיעה לו כי פקודת הנציבות המתוקנת לא תפורסם עד ליום 1.5.2008 וביקשה כי העותרים ייאותו לאפשר למשיבים ארכה לצורך פרסום פקודת הנציבות המתוקנת. לאחר שהח"מ הודיע לב"כ המשיבים כי אינו מסכים למתן הארכה המבוקשת, שלחה ב"כ המשיבים, היום, מכתב לח"מ. במכתב מציינת ב"כ

המשיבים כי "משב"ס נמסר לנו שתיקון הפקודה מצוי בשלבי הכנה מתקדמים, אולם טרם הושלם, בשל הצורך להשלים קבלת הערות מגורמים פנימיים שונים במערכת השב"ס".
העתק המכתב מיום 30.4.2008 מצורף כנספח ע/5.

4. שני סעדים התבקשו בעתירה דנא. האחד, כי מקום הימצאו של העותר 1, אשר נעצר על ידי המשיבים, יימסר למשפחתו. השני, כי מקום מעצרו של עצורים והיעד להעברתם יירשם כדין ובזמן אמת על ידי המשיב 2 (להלן: **השב"ס**).

5. לאחר שהמשיבים הודיעו היכן מוחזק העותר 1 ולאחר שדאגו לרישומם במקום המעצר - נתקבל הסעד הראשון שנתבקש בעתירה. עם זאת, לא הייתה כל מחלוקת כי העותר 1 אכן לא נרשם כדין במקום מעצרו, לטענת המשיבים "בשל תקלה".

6. בהודעת העותרים מיום 18.10.2007, הם הצביעו על מקרים נוספים בהם נתקל העותר 2 (להלן: **המוקד להגנת הפרט או המוקד**) ברשלנות מצד השב"ס בכל הנוגע לרישום עצורים.

7. לצערם של העותרים, בזמן שחלף מאז הוגשה העתירה דנא, רשלנות השב"ס ברישום כלואים רק הלכה והחריפה. **מאז הוגשה העתירה דנא, לפני כשישה חודשים, נאלץ המוקד להגיש 4 עתירות הביאס קורפוס נוספות** לבית המשפט הנכבד אשר הביאו למציאת העותרים ולרישומם במקום מעצרו: בג"ץ 10058/07 **ענאתי נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית** (להלן: **עניין ענאתי**); בג"ץ 10447/07 **דבכ נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית** (להלן: **עניין דבכ**); בג"ץ 1201/08 **כעכה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית** (להלן: **עניין כעכה**) ובשבוע שעבר בג"ץ 3693/08 **ראניה אבו חליפה נ' מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית** (להלן: **עניין אבו חליפה**) אשר עסק בעניינה של עצורה אשר לא נרשמה, על ידי השב"ס, במקום מעצרה בבימ"ר קישון.

8. העתירה בעניין דבכ עוסקת בעותר אשר אף לאחר שהוגשה עתירה בעניינו ואף לאחר שהמשיבים הודיעו למוקד להגנת הפרט כי מקום מעצרו של העותר הוא בבית המעצר במגרש הרוסים, לא טרח השב"ס לרשום באופן מיידי את העותר במקום מעצרו. רק לאחר שהועבר העותר מבית המעצר במגרש הרוסים לכלא שיקמה הוא נרשם לראשונה בשב"ס. **מר דבכ היה עצור בבית המעצר במגרש הרוסים משך 9 ימים ללא כל רישום.**

לאחר דחיות רבות, הוגשה, ביום 25.3.2008, הודעה מטעם המשיבים בעניין דבכ. בהודעה ציטטו המשיבים את פסק הדין שניתן בעתירה דנא והוסיפו:

כעולה מפסק הדין, **המשיבים טורחים על עדכונה ופרסומה של הפקודה המתוקנת, ומקווים שיהיה בכך כדי למנוע תקלות דומות בעתיד.**

9. בעתירה בעניין כעכה דובר **בעותר אשר הוחזק על ידי השב"ס בשני בתי כלא מבלי שנרשם באף לא אחד מהם.** כהרגלם, גם זו הפעם טענו המשיבים כי המדובר ב"תקלה". לאחר דיון שנערך בעתירה ולאחר שההרכב הנכבד הביע את מורת רוחו מכך שהמשיבים לא מנמקים מה גרם ל"תקלה", ניתנה, ביום 18.2.2008, החלטה לפיה:

מצב דברים זה, שבו מתקיים פער זמנים ניכר בין מועד תחילת החזקתו של אדם בידי רשויות הביטחון, לבין מועד מתן דיווח הרשויות לבני משפחתו על מקום הימצאו, מחייב בחינה ותיקון.

נקבע כי על המשיבים לעדכן את בית המשפט הנכבד בדבר :

אופי ומהות התקלות שהביאו לכך שבמשך מספר ימים לא קיבלו בני משפחת העותר והעותרת 2 כל מידע על מקום הימצאו. כן נבקש התייחסות לשאלה אלו לקחים הופקו כדי למנוע תקלות דומות בעתיד.

לאחר שהמשיב הגיש הודעת עדכון, ניתן פסק דין בו נכתב, בין היתר :

במסגרת השינויים האמורים, יפורסם תיקון לפקודת נציבות שירות בתי הסוהר עד ליום 1.5.08 (ראו גם בג"צ 8696/07 שנדון בבית משפט זה).

10. בנוסף ל-4 עתירות אלו נתקל המוקד במקרים נוספים של אי רישום. ביום 27.12.2007 שלח הח"מ מכתב למפקד בית המעצר במגרש הרוסים (השייך לשב"ס), ובו פורטו 8 מקרים (בכללם העותרים בעניין דבכ ובעניין ענאתי), בהם לא נרשמו עצורים כדין. **באחד המקרים הוחזק אדם במעצר במשך 18 ימים עד לשחרורו מבלי שנרשם כלל.**

העתק המכתב מיום 27.12.2007 מצורף כנספח 6/ע.

11. ביום 18.3.2008 פנה המוקד לבימ"ר קישון בעניינו של **מוחמד האג-אסעד (אבו אלרוב)**, קטין בן 17, לאחר שנמסר למוקד, על ידי גורמי צבא, כי הוא נעצר והועבר לבימ"ר קישון ולאחר שניסיונות לאתר אותו הן במש"ט הכליאה הצה"לי, הן במש"ט שב"ס והן בפניות ישירות לבימ"ר קישון - לא הועילו.

רק למחרת היום, בשיחה טלפונית עם דוד, אחראי הרישום בבימ"ר קישון (השייך לשב"ס), התברר כי מוחמד לא רשום היות והוא "עצור שב"כ" ואחראי הרישום **מחכה לשב"כ שיגיד לו מה לעשות.**

למותר לציין כי שירות הביטחון הכללי אינו מוסמך על פי חוק לעצור או לכלוא אנשים. סמכות שירות הביטחון הכללי הינה "לחקור חשודים וחשדות בקשר לביצוע עבירות או לערוך חקירות לשם מניעת עבירות" (סעיף 8(א)(3) לחוק שירות הביטחון הכללי, התשס"ב-2002).

12. דומה כי השב"ס ממשיך להתייחס בשוויון נפש לעובדה כי מדי שנה נעלמים כלואים ומוגשות מספר עתירות הביאס קורפוס לבית המשפט הנכבד וכי התוצאה של עתירות אלו - בזבוז זמן שיפוטי יקר של בית המשפט, אובדן שעות עבודה רבות הן של עובדי המוקד להגנת הפרט והן של עורכי הדין של המדינה ותשלום הוצאות משפט על ידי המשיבים - נוחה וזולה יותר למשיבים מאשר שיפור מערך הרישום על ידי השב"ס ומערך איסוף המידע והדיווח על ידי מש"ט הכליאה.

יש גם לזכור כי מערך האיתורים אותו מפעיל המוקד להגנת הפרט אשר מטפל, מדי שנה, בלמעלה מעשרת אלפים בקשות של משפחות לאיתור יקיריהן ואשר מצריך הוצאה שנתית של מאות אלפי שקלים, מבצע למעשה את העבודה אותם היו המשיבים, על פי החוק והפסיקה, לבצע.

13. עינינו הרואות שאף כשהמשיבים מתחייבים בפני בית המשפט הנכבד לפרסם פקודה מתוקנת, פקודה אשר בה תולים המשיבים את תקוותם כי "יהיה בכך כדי למנוע תקלות דומות בעתיד" (סעיף 8 לעיל) ואף שהמשיבים קיבלו מבית המשפט הנכבד למעלה מ-90 ימים לעשות כן, מועד

שנקבע על פי בקשתם, הם לא עומדים בהתחייבותם לפרסם הפקודה כאמור ואף לא נוקטים בכל צעד לשפר את רישום הכלואים במתקני הכליאה.

לא זו בלבד, העילה אשר מצוינת במכתב ב"כ המשיבים ממחישה את זלזולם בהתחייבות שניתנה בפני בית המשפט הנכבד. במכתב מצוין, כאמור, כי פקודת הנציבות המתוקנת לא פורסמה, לא בשל איזה כוח עליון חלילה ואף לא בשל גורמים שאינם תלויים במשיבים, אלא "בשל הצורך להשלים קבלת הערות מגורמים פנימיים שונים במערכת השב"ס", גורמים אשר הינם חלק אינטגרלי ממערכת המשיבים עצמה.

לכלואים, למשפחותיהם ולדמותה של מדינת ישראל כמדינת חוק נגרמת פגיעה אנושה כתוצאה מכך שכלואים, במדינת ישראל, בשנת 2008, נעלמים.

לו פגיעה אנושה זו הייתה עומדת לנגד עיני המשיבים, היו, מן הסתם, עושים ימיהם כלילות כדי להביא לפרסום פקודת הנציבות המתוקנת במועדה וכדי למנוע היעלמותם של כלואים, אלא שהמשיבים מתנהגים בחוסר אכפתיות גמור לבעיות קשות אלו!

14. לאור האמור לעיל מבקשים העותרים מבית המשפט הנכבד לחדש את הדיון בעתירה. היות ובששת החודשים האחרונים, כפי שפורט לעיל, התגלו מקרים רבים של אי רישום כלואים בשב"ס, היות וכל מקרה של היעדר רישום פוגע פגיעה אנושה בזכויות יסוד של הכלוא ושל משפחתו והיות ובמספר עתירות נוספות אשר נידונו בפני בית משפט נכבד זה ואשר חלקן תלויות ועומדות, הפנו המשיבים להתחייבותם, בעתירה דנא, לפרסום הפקודה המתוקנת עד ליום 1.5.2008, מבקשים העותרים כי בית המשפט הנכבד יקבע דיון דחוף בעתירה למועד המוקדם ביותר האפשרי.

ידין עילם, עורך דין
ב"כ העותרים

30 באפריל, 2008
ת.ש. 52556